

Sygn. akt. II K 14/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2016 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu - Dobrzyniu w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Bejger

Protokolant : st.sekr.sądowy Barbara Dera

w obecności Prokuratora R.. I. M.

po rozpoznaniu dnia 7 marca 2016 roku

sprawy **L. M.**

s. R. i J. z domu K.

ur. (...) w G.-D.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 19 czerwca 2008 roku, sygn. akt II K 50/08 na karę 1 roku pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 159 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 2 marca 2008 roku. Wyrok co do kary orzeczonej pkt I został utrzymany przez Sąd Okręgowy w Toruniu;
2. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 7 lutego 2011 roku, sygn. akt II K 524/10 na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym, za czyn z art. 278 § 3 kk w zw. z art. 34 kk i art. 35 § 1 kk, popełniony w dniu 11 listopada 2010 roku, postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2011 roku w sprawie II Ko 303/11 zamieniono skazanemu karę ograniczenia wolności na 175 dni pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu zatrzymania; następnie kolejnym postanowieniem z dnia 17 października 2012 roku w sprawie II Ko 777/12 tut. sądu zamieniono karę 10 miesięcy ograniczenia wolności na 150 dni pozbawienia wolności, z zaliczeniem wykonanej przez skazanego kary w wymiarze 171 godzin;
3. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie II K 193/12 za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat oraz grzywnę na mocy art. 33 § 2 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka, za przestępstwo popełnione w okresie od 11-12 lipca 2011 roku; postanowieniem z dnia 15 czerwca 2015 roku w sprawie VII Ko 578/15 zarządzono wobec skazanego wykonanie kary pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego w Brodnicy, VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 11 maja 2015 roku, sygn. akt VII K 94/15 za czyn z art. 283 kk został skazany na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 5 marca 2015 roku do dnia 6 marca 2015 roku oraz na mocy art. 33 § 2 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk karę grzywny w wysokości 60 stawek po złotych każda stawka, za przestępstwo popełnione w dniu 5 marca 2015 roku;
5. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 18 listopada 2015 roku, sygn. akt II K 106/15 na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 złotych, popełnione w dniu 24 marca 2015 roku.

ORZEKA

I. na mocy art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 § 1 i 2 kk i art. 85a kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 25 maja 2012 roku, sygn. akt II K 193/12;
2. Sądu Rejonowego w Brodnicy VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 11 maja 2015 roku, sygn. akt VII K 94/15

wymierza Ł. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okres zatrzymania od dnia 5 marca 2015 roku do 6 marca 2015 roku w sprawie VII K 94/15 oraz okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 193/12 od dnia 23 listopada 2015 roku;

III. w pozostałym zakresie rozstrzygnięcia zawarte w łączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na mocy art. 572 kpk w pozostałym zakresie umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego;

V. zasądza od Skarbu Państwa kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) na rzecz radcy prawnego O. B. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VI. kosztami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 14/16

UZASADNIENIE

Pismem z 14 stycznia 2016 roku skazany Ł. M. wniósł o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami tutejszego sądu w sprawach II K 193/12 i VII K 94/15.

Na podstawie karty karnej oraz odpisów wyroków sąd ustalił, że Ł. M. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 19 czerwca 2008 roku, sygn. akt II K 50/08, na karę 1 roku pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 159 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 2 marca 2008 roku.
2. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 7 lutego 2011 roku, sygn. akt II K 524/10, na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym, za czyn z art. 278 § 3 kk w zw. z art. 34 kk i art. 35 § 1 kk, popełniony w dniu 11 listopada 2010 roku.
3. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 25 maja 2012 roku, sygn. akt II K 193/12, za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat oraz grzywnę na mocy art. 33 § 2 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka, za przestępstwo popełnione w okresie od 11-12 lipca 2011 roku; postanowieniem z dnia 15 czerwca 2015 roku w sprawie VII Ko 578/15 zarządzono wobec skazanego wykonanie kary pozbawienia wolności.
4. Sądu Rejonowego w Brodnicy, VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 11 maja 2015 roku, sygn. akt VII K 94/15, za czyn z art. 283 kk na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 5 marca 2015 roku do dnia 6 marca 2015 roku oraz na mocy art. 33 § 2 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk karę grzywny w wysokości 60 stawek po złotych każda stawka, za przestępstwo popełnione w dniu 5 marca 2015 roku.

5. Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 18 listopada 2015 roku, sygn. akt II K 106/15, na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 złotych, popełnione w dniu 24 marca 2015 roku.

Z treści opinii o skazanym z Zakładu Karnego w Koronowie wynika, że od 23 listopada 2015 roku do 22 listopada 2016 roku skazany odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 193/12. Następnie od 22 listopada 2016 roku do 18 czerwca 2017 skazany będzie odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie VII K 94/15 (opinia o skazanym – k. 16).

Zgodnie z art. 85 § 1 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 - § 2. Jak wynika z art. 85 § 3 kk podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

W niniejszej sprawie sąd stwierdził, iż zaszyły przesłanki do orzeczenia kary łącznej pozbawienia co do kar orzeczonych w sprawach II K 193/12 i VII K 94/15. Kary orzeczone w tych sprawach są karami tego samego rodzaju, a zatem podlegają łączeniu. Ponadto jedna z kar podlega wykonaniu w części, druga zaś w całości. Sąd zważył jednocześnie, iż czyn, za które Ł. M. został skazany wyrokiem w sprawie VII K 94/15 został popełniony przed rozpoczęciem wykonywania kary orzeczonej w sprawie II K 193/12. Opisane okoliczności wskazują zatem, że zaszyły przesłanki z art. 85 kk warunkujące wydanie kary łącznej obejmującej karę pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 193/12 i VII K 94/15. Przepis art. 86 § 1 kk stanowi, iż sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna - § 4. Kierując się wskazaniem art. 86 § 1 kk, wymiar kary łącznej można było określić od 1 roku pozbawienia wolności (kara najwyższa z podlegających łączeniu), do 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar podlegających łączeniu). Decydując się na karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 7 miesięcy, a więc zbliżonym do sumy orzeczonych kar, sąd wziął pod uwagę wiele czynników. Przede wszystkim wyjątkowo niepoprawny sposób życia skazanego, wielość nagannych zachowań, charakteryzujących się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Mimo młodego wieku, skazany jest osobą wielokrotnie skazaną (5 skazań). W przeszłości popełniał przestępstwa przeciwko mieniu, ale także przeciwko życiu i zdrowiu. Dla wymiaru orzeczonej kary okoliczność ta miała istotne znaczenie, bowiem należy pamiętać, iż wyrok łączny nie może być traktowany jako promocja dla osób wielokrotnie naruszających porządek prawny. W przeciwnym wypadku godziłoby to w zasadę sprawiedliwości karną oraz wychowawczą rolę kary. Wyrok łączny nie może być dla takich osób promocją. Na orzeczony wymiar kary istotny wpływ miał także fakt, że skazany dopuścił się przestępstw w dość dużej rozpiętości czasowej. Przestępstwo, za które został skazany wyrokiem w sprawie II K 193/12 popełnił w dniu 11-12 lipca 2011 roku, zaś przestępstwo, za które został skazany w sprawie VII K 94/15 popełnił w dniu 24 marca 2015 roku. Wskazane okoliczności nie pozwalały zatem na orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji, a nawet na zasadzie zbliżonej do pełnej absorpcji. Zastosowanie zasady pełnej absorpcji, w świetle poczynionych przez sąd ustaleń dotyczących skazanego powodowałyby, że taka kara byłaby rażąco łagodna i byłaby niczym nie uzasadnioną gratyfikacją dla skazanego. W związku z tym należy przyjąć, iż orzeczona kara łączna w wymiarze 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności spełni cele w zakresie prewencji indywidualnej oraz generalnej, stanowiąc czytelny sygnał, iż zachowania skazanego spotkały się ze zdecydowaną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości, a instytucja kary łącznej w ramach wyroku łącznego nie służy uzyskaniu kary łagodniejszej. Reasumując, w świetle wyżej wskazanych okoliczności, kara łączna wymierzona skazanemu jest w ocenie sądu sprawiedliwa, uwzględnia jego kryminalną przeszłość, stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego przestępstw, stopień jego winy oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze. Na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej

pozbawienia wolności sąd zaliczył skazanemu okres zatrzymania od dnia 5 marca 2015 roku do 6 marca 2015 roku w sprawie VII K 94/15 oraz okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 193/12 od dnia 23 listopada 2015 roku.

Jednocześnie sąd uznał, iż w pozostałym zakresie rozstrzygnięcia zawarte w łączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu, albowiem brak jest przesłanek do jakiegokolwiek łączenia rozstrzygnięć zawartych w tych orzeczeniach.

W przedmiotowej sprawie wystąpiły jednocześnie podstawy do orzeczenia kary łącznej grzywny obejmującej kary grzywny orzeczone w sprawach VII K 94/15 oraz II K 106/15, co tak naprawdę wpłynęło na możliwość wydania wyroku łącznego stosownie do przepisów o karze łącznej obowiązujących od 1 lipca 2015 roku. Orzeczone kary jednostkowe grzywny podlegają wykonaniu i są karami tego samego rodzaju, a zatem również w zakresie tych kar należało orzec karę łączną. Z uwagi jednak na przeoczenie sądu kara ta nie została orzeczona i stosownie do treści art. 572 kpk sąd w pozostałym zakresie umarzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Kierując się brzmieniem § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 1 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U.2015.1805) sąd zasądził od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu) na rzecz adwokata O. B. kwotę 147,60 złotych tytułem pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe, biorąc pod uwagę fakt, iż jest on pozbawiony wolności, nie pracuje oraz nie posiada majątku.